

FOLKETINGET

Europaudvalget

Referat af 4. europaudvalgsmøde

Dato: fredag den 30. oktober 2020

Tidspunkt: kl. 11.00

Sted: vær. 2-133

Til stede: Eva Kjer Hansen (V), formand, Flemming Møller Mortensen (S), næstformand, Jens Joel (S), Jens Rohde (RV), Anne Valentina Berthelsen (SF), Victoria Velásquez (EL), Jan E. Jørgensen (V), Ulla Tørnæs (V), Hans Andersen (V), Morten Messerschmidt (DF) og Alex Ahrendtsen (DF).

Desuden deltog: Finansminister Nicolai Wammen.

Punkt 1. Modtagelse af deputation fra Landbrug og Fødevarer og Arla vedr. Brexits konsekvenser for fødevarerbranchen

EUU alm. del (20) – bilag 29 (henvendelse af 27/9 fra Arla)

Peter Giørtz-Carlsen, Executive Vice President, Arla Europe

Anne Arhning, Direktør i Landbrug & Fødevarer

Maja Møller, bestyrelsesmedlem i Arla

Jan Laustsen, Områdedirektør i Landbrug & Fødevarer

Andreas Bach Mortensen, Public Affairs Chef i Landbrug & Fødevarer

Henrik Søndergaard Nielsen, studentermedhjælper i Landbrug & Fødevarer

Anne Arhning: Det britiske marked er det fjerdevigtigste for fødevarerbranchen med en eksport på 12 mia. kr. i 2019. Gennem alle år har der været opbygget stærke brands og integrerede værdikæder til Storbritannien. For fødevarerbranchen er det som et hjemmemarked, og samhandlen spiller en stor rolle og skaber mange arbejdspladser: 10.000 er ifølge en rapport fra Landbrug og Fødevarer relateret til eksporten til Storbritannien, og de findes fortrinsvist i landdistrikterne. Derfor står der meget på spil, og her i slutfasen er man bekymret og håber på en aftale til det sidste.

Peter Giørtz-Carlsen: Et hårdt Brexit vil få stor betydning for hele fødevarer- og drikkevaresektoren i Europa, herunder mejeriindustrien. Det vil jeg fortælle lidt om på baggrund af en analyse vi sammen med London School of Economics har udarbejdet med fokus på, hvordan forsyningskæden mellem Europa og England vil blive påvirket ved især et hårdt Brexit.

Først kort om Arla Foods i Storbritannien: Det britiske marked er det absolut største enkeltstående marked for Arla Foods og står for 25 pct. af vores omsætning. Af de førnævnte 12 mia. kr. samlet eksport til Storbritannien er Arla Foods' andel på ca. 4 mia. kr. Ca. 160 tusind tons varer går til Storbritannien om året, hvilket vi er meget opmærksomme på i forbindelse med et hårdt Brexit. Vi har en stærk lokal tilstedeværelse, og én ud af fire Arla-ejere er britiske.

Samhandlen mellem Europa og Storbritannien er stor. London School of Economics fremhæver, at 40 pct. af Storbritanniens fødevarerforbrug importeres fra Europa, og 98 pct. af det importerede mejeriforbrug kommer fra Europa. Selvforsyningsgraden på mejeriprodukter er blot på 82 pct., så de er meget afhængige af vareflowet fra Europa, herunder i særdeleshed fra Danmark, men også fra lande som Frankrig, Tyskland og Irland, som er afhængige af eksporten til det britiske marked.

Vi har lavet to rapporter med London School of Economics for at prøve at gå i dybden med, hvordan forsyningskæden kan blive påvirket i tilfældet af et hårdt Brexit. Hvor kommer der til at være administrativ bøvl? Hvor bliver processerne langsommere? Og så har vi kigget på tariffjerne. Hovedbudskabet er, at det vil få store konsekvenser for eksporten, hvis den i dag meget integrerede forsyningskæde bliver brudt op ved et hårdt Brexit, og der bliver pålagt tariffjer.

Fødevarer- og drikkevaresektoren har i gennemsnit fire gange højere tariffjer end de øvrige sektorer. For mejeriindustrien skal der lægges 1,2 mia. euro på i told for de varer, der skal sendes til Storbritannien, som i sidste ende i høj grad vil blive lagt på prisen for varerne til de britiske forbrugere. Det spændte fra en toldsats på 30 pct. for smør op til 55 pct. for nogle ostetyper.

Vedrørende de øvrige handelshindringer, dvs. non-tariff barriers, understreger rapporten, at papirarbejdet med oprindelsesmærkningen alene vil resultere i ca. 8 pct. i ekstraomkostninger for det underliggende produkt. Om året skal der bruges ca. 4 mia. pund for importdeklarationer på europæisk og britisk side tilsammen. Blot 1 minuts yderligere kontrol betyder 1,4 timers længere ventetid ved grænsen, hvilket kan blive et problem for transport af friskvarer.

Over tid vil der også komme udfordringer bag ved grænsen, eksempelvis varierende standarder på fødevarer og fødevarerikkerhed. EU's og Storbritanniens landbrugs' og miljøpolitik kan begynde at divergere, og der kan være forskellige labeling-regler. Derfor er det vigtigt at sikre sig en aftale, hvor man er enige om, at der ikke skal komme for meget divergens over tid.

Slutteligt vil jeg fremhæve et sted i rapporten, hvor London School of Economics skønner, at 90 pct. af al mejeriekseport fra Europa kan falde væk, hvis der bliver indført de hårde tariffjer, og man ikke indgår en god aftale vedrørende øvrige handelshindringer. Selv mindre prisstigninger på holdbare ingredienser vil få stor betydning for samhandlen. Stærke varemærker vil naturligvis kunne holde til en del, men selv Lurpak, der jo ville stige 30 pct. i pris, vil blive mærket af det. Det er derfor vigtigt, at man indgår en frihandelsaftale, fordi ellers kan det få store konsekvenser for samhandel med Storbritannien.

Anne Arhning: Overordnet set er det for fødevarerkløngen vigtigt, at vi gør vores yderste – også fra dansk side – for at presse på for at finde en god og sammenhængende aftale inden for den ramme, vi kender. Vi skal arbejde for, at handlen fremover kan fungere så smidigt som muligt uden forsinkelser og unødigt besvær. Grundlæggende vil vi gerne takke både skiftende regeringer og myndigheder for de gode forberedelsesarbejde herhjemme.

En konkret anbefaling vil være, at vi får tryktestet de kontroller og systemer, vi har sat op. På den måde kan vi være sikre på, at der er tilstrækkelige ressourcer i alt fra toldstyrelse til fødevarerstyrelse etc. pr. 1. januar 2021, når det gælder håndteringen eksportcertifikater og veterinærkontrollen. Der eksisterer allerede en hel del Brexit-grupper, men det er vigtigt at vi får etableret en taskforce, så virksomheder, myndigheder og organisationer også kan finde sammen efter 1. januar 2021 om konkrete løsninger på problemer. Endelig må man – også i det private – finde fælles samarbejder for at sikre åbningen af nye markeder. Vi skal stadig satse på Storbritannien, men nye markeder er også væsentlige.

Jens Rohde besad en optimisme, der lød på, at selv om alting altid går i hårdknude i Bruxelles, ender det alligevel med at løse sig. I første omgang blev det nok en smal aftale, og så vil man se på andre ting efterfølgende. Det var vigtigt, at man holdt sig fødevarerikkerheden for øje og kontrollerede, hvad der kom ind på markedet. Hvordan tænkte man, at det skulle foregå?

Hvilke markedsåbninger så man? Efter finanskrisen havde man eksempelvis arbejdet med Vietnam, men hvor skulle man nu opfordre Kommissionen til at bruge sine kræfter?

Anne Arhning kunne fortælle, at det netop var Asien, man fortsat kiggede på, og som på grund af covid-19-krisen nu var et volatilt marked, selv om også andre faktorer spillede ind.

Med hensyn til fødevarerikkerheden kunne man sige, at det også tilsvarende gjaldt samhandlen i det indre marked, at man i EU holdt sammen om at beskytte sig imod varer, der ikke lever op til fælles EU-standarder.

Alex Ahrendtsen spurgte, hvor stor en andel af Storbritanniens importerede fødevarer, herunder mejeriprodukter, der kom fra Danmark.

Peter Giørtz-Carlsen svarede, at 98 pct. af Storbritanniens import af mejeri kom fra Europa, men hvor stor en andel, der var fra Danmark, kunne han ikke sige på stående fod. 2,7 mia. kilo råmælk blev eksporteret til England, svarende til cirka halvdelen af den danske mælkeproduktion, men det var selvfølgelig ikke det hele, der kom fra Danmark. Han ville følge op på det med en præcis procentandel.

Katarina Ammitzbøll ville høre, om man forventede mere konkurrence fra andre dele af verden, f.eks. USA, når nu priserne på varer fra Europa steg. Og når delegationen sagde, at de ville skabe det bedst mulige forhandlingsresultat, var det så, fordi de så muligheder for at gøre

noget, som andre ikke så? For som det så ud nu, var der ikke ret meget, der kunne gøres. Endelig spurgte hun om, hvad der var brug for med henblik på fleksibilitet i håndteringen af udfordringer i overgangsfasen? Når først aftalen var landet, hvordan kunne man så hjælpe til at sikre en smule elasticitet?

Peter Giørtz-Carlsen forudså en voldsom prisinflation på det britiske marked, men til at begynde med vil briterne acceptere det, da de ellers ikke ville have varer på hylderne. Man arbejdede sammen med Copenhagen Economics for bedre at forstå vareflowet. Både lokale producenter og andre vil komme til at skulle investere mere i lokal produktion, selv om ingen turde gøre det lige nu. Med hensyn til konkurrence fra andre steder var det ikke til at gisne om på nuværende tidspunkt, men det var naturligvis en mulighed.

Anne Arhning fandt det svært at svare på Katarina Ammitzbølls sidste to spørgsmål. Alt lod allerede til at have været prøvet af, så derfor måtte man bare prøve de samme instrumenter igen og igen for at få hul igennem. Man håbede ligesom Jens Rohde på, at der i hvert fald først kom en mindre løsning, som man så bagefter kunne arbejde videre med.

Formanden takkede delegationen for at have gjort udvalget klogere på de udfordringer, Brexit skabte for fødevarerbranchen. På det møde, der var blevet afholdt tidligere på dagen mellem medlemmer af Europa-Parlamentet og medlemmer af Europaudvalget, havde man dog kunnet spore en vis optimisme om udsigterne til en aftale inden for få uger.

Punkt 2. Forslag til ændringsbudget til EU's 2020 budget:

Finansministeren forelagde begge ændringsbudgetter til forhandlingsoplæg og henviste generelt til to samlenotater, som var blevet oversendt den 22. oktober 2020.

FO **a) Ændringsbudget nr. 9 til EU's 2020 budget**

– *Sagen ventes vedtaget i skriftlig procedure*

KOM (2020) 0960 og KOM (2020) 0961

KOM (2020) 0961 – bilag 2 (samlenotat)

EUU alm. del (20) – bilag 40 (kommenteret dagsorden)

Finansministeren: Kommissionen fremsatte den 9. oktober 2020 forslag til ændringsbudget 9 til EU's 2020-budget. Forslaget vedrører en mobilisering af EU's Solidaritetsfond for i alt 823,5 mio. euro i forpligtelser og betalinger. Heraf foreslås ca. 684 mio. euro anvendt til støtte til Kroatien som følge af ødelæggelser forårsaget af et jordskælv omkring Zagreb i marts måned. Ca. 7 mio. euro foreslås anvendt til støtte til Polen som følge af ødelæggelser forårsaget af oversvømmelser i juni måned. Og endelig foreslås ca. 133 mio. euro anvendt som forskudsbetaling for syv medlemslandes håndtering af de sundhedsmæssige konsekvenser ved covid-19. Det drejer sig om Kroatien, Tyskland, Grækenland, Ungarn, Irland, Portugal og Spanien.

Samlet set vil forslaget til ændringsbudget 9 øge forpligtelses- og betalingsniveauet på EU-budgettet i 2020 med 734,6 mio. euro. Forslaget forventes isoleret set at medføre en stigning i det danske EU-bidrag på ca. 106 mio. kr.

FO Regeringen kan som udgangspunkt støtte Kommissionens forslag til ændringsbudget 9. Regeringen finder det rigtigt, at EU-budgettet anvendes til at støtte medlemslande, som lider store tab som følge af naturkatastrofer. Ligeledes støtter regeringen, at der fra EU's side gøres en aktiv indsats for at støtte de lande, der er mest berørt af covid-19. Hjælp til håndtering af naturkatastrofer og covid-19 er udtryk for europæisk solidaritet. Det støtter regeringen. Men regeringen er naturligvis også budgetansvarlig. Vi viderefører den traditionelle danske tilgang til EU's budget. Derfor lægger regeringen stor vægt på, at merudgifterne i videst mulige omfang finansieres via omprioriteringer fremfor merbidrag fra medlemslandene. Det skal særligt ses i lyset af det store udgiftspres, som covid-19 har medført for medlemslandene.

Morten Messerschmidt fandt ændringsbudgetterne meget sympatiske i modsætning til den økonomiske indretning. Var det ikke muligt at finde pengene inden for EU's velpolstrede budget, f.eks. fra strukturfonde, landbrugsstøtteordninger eller globaliseringsfonde? Ellers ville Danmark skulle betale rundt regnet en halv mia. kr. mere i bidrag for indeværende år, og hvis det var tilfældet, kunne Dansk Folkeparti ikke støtte mandaterne.

Jan E. Jørgensen var af den opfattelse, at der ikke er andet for end at makke ret, når EU's Solidaritetsfond bliver aktiveret. Derfor drejede det sig vel i stedet om, hvordan den skulle finansieres. Var det korrekt forstået?

Victoria Velásquez bad ministeren uddybe, hvorfor regeringen ikke lagde afgørende vægt på, at finansieringen skete via omprioritering og ikke merbidrag. Var det ikke realistisk at få igennem?

Finansministeren forsikrede Morten Messerschmidt og Victoria Velásquez om, at regeringen fandt det vigtigt så vidt muligt at gøre brug af omprioriteringer. Kommissionen kunne f.eks. se på de områder, hvortil udgifterne var faldet i EU-budgettet, såsom rejseområdet på grund af covid-19. Man kunne i det hele taget se på udgiftsprogrammer, hvor implementeringsretten var lav, og flytte midler over til de nye udgifter. Grunden til, regeringen ikke lagde afgørende vægt på det, var, at man så ville være nødt til ikke at støtte forslaget, hvis det alligevel gik igennem, hvilket ikke ville være i Danmarks interesse.

Med hensyn til ændringsbudgetternes karakter var han af samme opfattelse som Jan E. Jørgensen.

Anne Valentina Berthelsen tilkendegav, at Socialistisk Folkeparti bifaldt behovet for at håndtere konsekvenserne af covid-19 og naturkatastrofer. Partiet støttede mandaterne og satte pris på, at regeringen lagde vægt på, at finansieringen skulle ske gennem omprioriteringer. Hun spurgte, om ministeren forventede flere ændringsbudgetter i kølvandet på covid-19 det kommende års tid.

Victoria Velásquez meddelte, at Enhedslisten støttede forhandlingsoplægget.

Finansministeren fandt det på grund af covid-19-situationens uforudsigelighed svært at spå om eventuelle fremtidige ændringsbudgetter. Kommissionen havde oplyst, at den ikke forventede flere ændringsbudgetter i 2020, men det kunne ikke udelukkes. Eventuelle forslag til ændringsbudgetter for indeværende år skulle fremsættes, inden forligsprocessen mellem Rådet og Europa-Parlamentet om 2021-budget blev igangsat.

Formanden konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti og Nye Borgerlige havde ytret sig imod det.

FO **b) Ændringsbudget nr. 10 til EU's 2020 budget**

– *Sagen ventes vedtaget i skriftlig procedure*

KOM (2020) 0962

KOM (2020) 0962 – bilag 2 (sammenotat)

EUU alm. del (20) – bilag 40 (kommenteret dagsorden)

Finansministeren: Forslaget medfører både justeringer på udgiftssiden og indtægtssiden. På udgiftssiden medfører det i alt merudgifter for ca. 36 mio. euro i forpligtelser og ca. 1,6 mia. euro i betalinger. Stigningen på udgiftssiden vedrører et øget udgiftsniveau for udgiftskategorierne 1a (vækstpolitikker), 1b (strukturfonde), 2 (landbrug) og 4 (eksterne politikker). Midlerne kan i overvejende grad henføres til håndteringen af de sundhedsmæssige og socioøkonomiske konsekvenser ved covid-19. Både inden for EU og i tredjelande, hvor bl.a. øget fleksibilitet i udbetalingen af EU-midler har medført en fremrykning af betalinger, som ellers vil være faldet til betaling i de følgende år. Ændringerne på udgiftssiden fører isoleret set til en stigning i det danske EU-bidrag i 2020 på ca. 227 mio. kr. På indtægtssiden er der tale om en teknisk nedjustering som følge af udsving i valutakurser samt en opjustering af det forventede niveau for bødeindtægter. Forslaget til ændringsbudget 10 medfører samlet set en stigning i Danmarks EU-bidrag i 2020 på ca. 312 mio. kr.

FO Regeringen kan som udgangspunkt støtte forslaget. Regeringen støtter, at der fra EU's side foretages en indsats til at afbøde de sundhedsmæssige og socioøkonomiske konsekvenser af covid-19-krisen. I lighed med tilgangen til ændringsbudget 9 lægger regeringen dog vægt på, at merudgifterne i videst mulige omfang finansieres via omprioriteringer frem for merbidrag fra medlemslandene. Det skal som tidligere nævnt ses i lyset af, at medlemslandenes finanspolitiske råderum er reduceret betydeligt som følge af covid-19. Derudover lægger regeringen vægt på, at ændringsbudget 10 forhandles parallelt med de videre forhandlinger om EU's 2021-budget. Det skal ses i lyset af den betydelige fremrykning af betalinger, som ændringsbudgettet vedrører, og som derved alt andet lige må forventes at have indvirkning på det påkrævede betalingsniveau i 2021.

Victoria Velásquez bad ministeren sætte ord på, om de fremrykkede førtiltrædelsesmidler og midlerne fra naboskabsinstrumentet ville komme henholdsvis Tyrkiet og Hviderusland til gode, nu når begge landes statsledere gentagne gange havde overtrådt menneskerettighederne.

Hun spurgte desuden, om det ville være muligt at knytte nogle grønne modkrav som forudsætning for tildeling af støtte fra Den Europæiske Landbrugsfond til udviklingen af landdistrikterne og den europæiske garantifond for landbruget.

Finansministeren forklarede, at programmet for førtiltrædelse stod til et øget betalingsniveau på 210 mio. euro, hvoraf 100 mio. euro blev foreslået afsat til Tyrkiet. Kommissionen havde dog oplyst, at fordelingen af midler repræsenterede en mekanisk opjustering af betalingsniveauet og således ikke var et udtryk for en politisk prioritering. Der var altså ikke tale om nye forpligtelser, men en fremrykning af fremtidige betalinger. Hviderusland var der ikke afsat penge til.

NOT Spørgsmålet om Den Europæiske Landbrugsfond ville han besvare skriftligt.

Anne Valentina Berthelsen spurgte, om ministeren havde et overblik over Danmarks samlede merudgifter i forbindelse med de 10 ændringsbudgetter.

NOT **Finansministeren** ville oversende et notat med en gennemgang af de 10 ændringsbudgetter. Han kunne oplyse, at Kommissionens forslag til ændringsbudget 9 og 10 forventedes at medføre en stigning i det danske EU-bidrag på ca. 418 mio. kr. i 2020.

Formanden konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Enhedslisten, Dansk Folkeparti og Nye Borgerlige havde ytret sig imod det.

FO Punkt 3. Uformel videokonference for EU's økonomi- og finansministre den 4. november 2020

EUU alm. del (20) – bilag 40 (kommenteret dagsorden)

Finansministeren forelagde tre sager til forhandlingsoplæg, der alle var forslag i en genopretningspakke for EU's kapitalmarkeder. De tre sager skulle ikke drøftes på Økofin, da der efter hurtige forhandlinger var opnået bred enighed om pakken på teknisk niveau. Fra dansk side havde man taget parlamentarisk forbehold, og efter opnået enighed i Rådet skulle sagen forhandles med Europa-Parlamentet i slutningen af november. Konklusionerne om hvidvask blev forelagt udvalget til orientering. For de øvrige punkters vedkommende henviste finansministeren til samlenotatet.

1. EU's handlingsplan for misligholdte lån (NPL)

– *Status*

Videokonference 4/11-20 – Økofin – bilag 1 (samlenotat side 2)

EUU alm. del (17) – bilag 363 (udvalgsmødereferat side 536, behandlet i EUU 19/1-18)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

2. Konklusioner om nye EU-tiltag på hvidvaskområdet

– *Information fra formandskabet, udveksling af synspunkter*

C (2020) 2800

Videokonference 4/11-20 – Økofin – bilag 1 (samlenotat side 9)

EUU alm. del (19) – bilag 257 (side 325, strategiske prioriteter på hvidvaskområdet behandlet i EUU 29/11-19)

Finansministeren: EU arbejder på at styrke indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering. Arbejdet skal ses i lyset af en række hvidvaskskandaler de senere år. Der er lagt op til, at Økofin skal vedtage konklusioner, som skal angive retningen for det videre arbejde og give input til Kommissionens forslag i første kvartal af 2021. Konklusionerne bygger på en handlingsplan fra Kommissionen fra maj i år og konklusioner fra Økofin i december 2019. Sigtet med de nye EU-tiltag er overordnet at styrke bekæmpelsen af hvidvask i EU-landene gennem et betydeligt tættere EU-samarbejde. Centrale nye tiltag er en EU-hvidvasktilsynsmyndighed baseret på mere ensartede hvidvaskregler.

I konklusionerne støtter Rådet, at Kommissionen fremsætter forslag om en EU-hvidvasktilsynsmyndighed med et klart mandat og ansvar samt klare opgaver. Myndigheden skal give merværdi og samarbejde med nationale hvidvasktilsynsmyndigheder, som fortsat skal have en stærk rolle i EU's nye tilsynssystem. Myndigheden skal ifølge Rådet føre tilsyn med udvalgte kreditinstitutter og andre finansielle virksomheder, hvor risikoen for hvidvask er høj. De finansielle virksomheder, som myndigheden skal føre tilsyn med, skal vælges efter objektive og

gennemsigtige kriterier, som kan pege på en øget risiko for hvidvask. Kriterierne er bl.a. virksomhedernes forretningsmodel, kunder, produkter, formidlingskanaler samt den geografiske fordeling og grænseoverskridende karakter af virksomhedens aktiviteter. Myndigheden skal i særlige situationer kunne overtage tilsynet med en virksomhed fra nationale tilsynsmyndigheder, når de ikke fører et tilstrækkeligt effektivt tilsyn.

Myndighedens kompetencer skal ifølge Rådet bl.a. inkludere ret til inspektioner, beføjelser vedrørende tilsynstiltag og sanktioner samt direkte instruktioner til virksomheder. Det svarer i høj grad til de muligheder, som nationale tilsynsmyndigheder har i dag. Rådet lægger op til, at myndigheden fra begyndelsen fokuserer på den finansielle sektor, herunder kreditinstitutter, og at det senere overvejes, om myndigheden også skal have beføjelser til den ikke-finansielle sektor, f.eks. spillevirksomheder. Myndigheden kan få udvidet sit ansvarsområde gradvist.

Rådet opfordrer Kommissionen til at sikre en uafhængig struktur for en ny myndighed. Det skal besluttes, om der skal etableres en helt ny myndighed, eller der skal bygges på en eksisterende myndighed, f.eks. den europæiske banktilsynsmyndighed EBA. Det vil bl.a. afhænge af en konsekvensanalyse. Rådet peger også på, at myndigheden skal bygge på mere ensartede EU-regler. EU's hvidvaskdirektiv skal laves om til en forordning, som vil gælde direkte i EU-landene. Der er lagt op til mere ensartede regler på en række områder, bl.a. kundekendskabsprocedurer.

Regeringen støtter konklusionerne og er stærkt engageret i drøftelserne om at styrke kampen mod hvidvask. Vi ser positivt på muligheden for en ny EU-tilsynsmyndighed, som kan samarbejde med de nationale tilsyn og effektivt styrke indsatsen mod hvidvask. En sådan overbygning kan sikre et bedre samlet tilsyn, især hvad angår hvidvaskrisici i store grænseoverskridende institutter. Vi støtter mere ensartede regler i en forordning, idet mere ensartede regler skal styrke minimumsstandarderne på tværs af Europa og generelt ikke medføre lempeligere regler i lande, der har styrket deres nationale regler mod hvidvask. Vi ser også gerne, at EU i højere grad understøtter finansielle virksomheders mulighed for at anvende teknologi til at bekæmpe hvidvask. Det kunne f.eks. være teknologi til at styrke institutters informationsudveksling om mistænkelige kunder. Regeringen vil vende tilbage til sagen og de kommende forslag her i udvalget.

Jens Rohde mente, at forudsætningerne for at kunne få gjort op med hvidvask er en fælles EU-skattebase på virksomhedsområdet. Den foregående regering havde været af samme overbevisning, men han var i tvivl om, hvad den nuværende regering mente. Hvordan gik det med arbejdet for at få skabt fælles skattebaser i EU, så man kunne forbedre kontrollen? Desuden var han ikke sikker på, han havde hørt rigtigt: Støttede regeringen ensartede regler *frem for* en forordning eller ensartede regler *i* en forordning? Ham bekendt *var* en forordning ensartede regler, så ville regeringen hellere have en form for anbefaling eller lignende?

Finansministeren påpegede, at en af svaghederne ved EU er, at de nationale tilsyn ikke altid udgør det bedste bolværk mod grænseoverskridende kriminalitet. Derfor kunne det være fornuftigt at indlede et samarbejde på området, men det var væsentligt, at samarbejde gav mere værdi og ikke svækkede de nationale tilsyn. Et sådant arbejde gik i gang nu, og det optog regeringen og ministeren, der ved flere lejligheder havde fremført det over for sine kolleger som en høj dansk prioritet.

Eva Kjer Hansen appellerede til at tænke sagen ind i en dansk kontekst. Det omfattende regelsæt, man ville vedtage på europæisk plan, gjaldt både for større finansielle virksomheder og mindre foreninger, og derfor ville det skabe problemer for dansk foreningsliv. Kravene og omkostningerne var uforholdsmæssig store for små foreninger og deres engagement. Ville ministeren se på, om der kunne findes en løsning, der tog hensyn til foreningerne, så de f.eks. stadig kunne have en bankkonto, samtidig med at man bibeholdt det stærke engagement i bekæmpelsen af hvidvask?

Finansministeren forsikrede Eva Kjer Hansen om, at det var vigtigt for regeringen, at en ny, europæisk myndighed ikke bidrog til at gøre livet mere besværligt for danske foreninger. Han henviste i øvrigt til erhvervsministeren angående de danske regler på området.

Eva Kjer Hansen pointerede, at den nye, europæiske myndighed ikke var det, der ville skabe problemer; det var i stedet de generelle regler om hvidvask, der allerede skabte store problemer for foreningslivet. Hun tolkede dog ministerens ord som et tilsagn om, at regeringen ville gå i dialog om, hvilke hensyn man kunne tage til foreningslivet.

Anne Valentina Berthelsen spurgte, om man allerede var i gang med at sikre, at EU's tilsynsmyndighed på hvidvaskområdet ikke blev omfattet af retsforbeholdet? Ville man i benægtende fald gå i gang med det? Forventede regeringen, at man med de nye initiativer kunne undgå, hvad man havde set i forbindelse med hvidvaskskandalen i Danske Banks estiske filial?

Finansministeren opfordrede Eva Kjer Hansen til at fortsætte dialogen med erhvervsministeren.

På Anne Valentina Berthelsens spørgsmål om, hvorvidt tilsynsmyndigheden var omfattet af retsforbeholdet, svarede ministeren, at det afhang af, hvilken hjemmel i EU-traktaten forslaget blev baseret på. På nuværende tidspunkt forventedes initiativet dog ikke at være omfattet, men det var ikke at sige, før man havde set, hvad der blev lagt frem. Fra dansk side ville man under alle omstændigheder fokusere på, at de nye tiltag på hvidvaskområdet ikke blev omfattet af retsforbeholdet, så Danmark kunne deltage på lige fod med de øvrige lande.

Han turde ikke vurdere, hvordan situationen med Danske Bank i Estland ville have været, hvis tilsynsmyndigheden havde eksisteret på det pågældende tidspunkt. Det generelle formål med myndigheden ville være at styrke den samlede indsats, herunder med hensyn til grænseoverskridende transaktioner.

3. Rådskonklusioner vedr. strategien for bæredygtig vækst samt Revisionsrettens rapport om det Europæiske Semester

– *Information fra formandskabet og Kommissionen*

KOM (2020) 0575

Videokonference 4/11-20 – Økofin – bilag 1 (samlenotat side 21)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

4. Opfølgning på IMF- og G20-møder 14.-16. oktober 2020 og orientering om udvikling i den internationale drøftelse af beskatning

– *Information fra formandskabet og Kommissionen*

Videokonference 4/11-20 – Økofin – bilag 1 (samlenotat side 30)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

5. Rådskonklusioner vedr. EU-statistikken

– *Information fra formandskabet, udveksling af synspunkter*

Videokonference 4/11-20 – Økofin – bilag 1 (samlenotat side 35)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

FO 6. Genopretningspakke på kapitalmarkedsområdet – forslag til et EU-genopretningsprospekt

– Tidlig forelæggelse

KOM (2020) 0281

Videokonference 4/11-20 – Økofin – bilag 1 (samlenotat side 39)

Finansministeren: Kommissionen har som reaktion på den aktuelle krise foreslået en finansiel genopretningspakke. Pakken justerer udvalgte regler, der regulerer de finansielle markeder og aktører. Formålet er at styrke investeringer og fremme adgangen til ny kapital for virksomheder og dermed understøtte den økonomiske genopretning efter krisen. Jeg vil nu gennemgå pakken nærmere.

Dette forslag har til formål at fremme udlån og adgang til finansiering. Den gældende forordning fastsætter regler om indholdet af prospekter, dvs. de dokumenter, som virksomheder offentliggør, når de udbyder værdipapirer, f.eks. aktier og obligationer. Et prospekt beskriver en række forhold om virksomhedens økonomi, ledelse og risikoforhold. Det benyttes af potentielle investorer til at træffe en informeret investeringsbeslutning.

Det aktuelle forslag indfører enkelte tiltag, som gælder de næste 18 måneder, og som skal sikre finansiering til virksomheder gennem bedre lånemuligheder og lettere adgang til aktiekapital, uden at gå på kompromis med et højt niveau for investorbekyttelsen. Det ene tiltag er et såkaldt genopretningsprospekt, der er en forkortet udgave af et traditionelt prospekt. Genopretningsprospektet kan alene bruges af virksomheder, der allerede har været optaget til handel på f.eks. en børs i mindst 18 måneder. Det andet tiltag er, at kreditinstitutter skal kunne udstede værdipapirer, der ikke udgør kapitalandele, f.eks. obligationer, for op til 150 mio. euro årligt, uden at skulle offentliggøre et prospekt. Det er dobbelt så meget som i dag. Forslaget gælder kun de værdipapirer, som udstedes gentagne gange. Derudover indfører forslaget nogle permanente ændringer. De skal præcisere krav til oplysning af investorer, som påhviler banker og andre finansielle formidlere, hvis der tilføjes nye oplysninger til et prospekt, et såkaldt tillægsprospekt. Der er tale om byrdelettelser, som ikke svækker investorbekyttelsen.

FO Regeringen kan støtte forslaget. Forslaget letter adgangen til finansiering på en fornuftig måde og bevarer samtidig et fortsat højt niveau for investorbekyttelsen.

Regeringen kan generelt støtte pakken, der kan fremme finansiering til virksomheder og husholdninger og understøtte økonomisk genopretning i EU-landene i lyset af covid-19, samtidig med, at man holder fast i et højt niveau for investorbekyttelse og understøtter den finansielle stabilitet. Regeringen vil i det videre forhandlingsforløb med Europa-Parlamentet fortsat lægge vægt på disse prioriteter.

Morten Messerschmidt påpegede, at markedet ikke lod til at mangle likviditet: Her til morgen havde ECB bekræftet sin rentefastsættelse, og det frem gik at aktiemarkedet på mange områder var på sit højeste niveau nogensinde. Virksomheder, der gerne ville refinansiere, eller nye

virksomheder, der skulle finde likvid og billig kapital, havde i øjeblikket ikke vanskeligheder ved det. Var det virkelig det rigtige tidspunkt at suspendere de sikkerhedsregler, Europa-Parlamentet havde indført sidste år? Dansk Folkeparti var skeptisk over for regeringens linje med genopretningsprospekterne.

Anne Valentina Berthelsen fastholdt forbrugerbeskyttelse som det vigtigste for Socialistisk Folkeparti i sager som denne. Hun anerkendte behovet for at understøtte en fortsat adgang til finansiering, men vurderede ministeren forbrugerbeskyttelsen til at være tilstrækkelig i de midlertidige ændringer.

Jens Rohde meddelte, at Radikale Venstre støttede regeringens forhandlingsoplæg.

Jan E. Jørgensen fremhævede, at Rådet opfordrede EU-landene til at etablere passende nationale rammer til håndteringen af genopretningspakken. Hvordan kunne dette realiseres i en dansk sammenhæng? For kapitalmarkedernes vedkommende indeholdt pakken muligheden for at anvende virksomheders kapitalgrundlag med 90 pct. af aktiekapitalen. Hvad var baggrunden for, at man ikke også medregnede ansvarlig lånekapital og konvertible lån? Mange virksomheder udstedte netop værdipapirer for at minimere kapitalomkostningerne.

Venstre støttede i øvrigt regeringens forhandlingsoplæg.

Finansministeren klarificerede, at konsekvenserne for investorbeskyttelsen blev vurderet som begrænsede. Genopretningsprospektet var væsentlig kortere end et traditionelt prospekt, men sikrede fortsat investorerne adgang til de mest relevante informationer ved en udstedelse. Det var kun tilgængeligt for virksomheder, der havde været handlet på et reguleret marked, som f.eks. en børs, i mindst 18 måneder og dermed allerede var underlagt krav om offentliggørelse af informationer. Den højere grænse for udstedelse af værdipapirer, der ikke var kapitalandele uden krav om et prospekt, blev ligeledes vurderet til at have en begrænset indflydelse på forbrugerbeskyttelsen, da det primært var rettet mod professionelle investorer. Samlet set blev investorbeskyttelsen ikke påvirket ved de permanente ændringer af, hvordan investorer skal kontaktes ved offentliggørelsen af et tillægsprospekt. På den ene side gav man finansielle formidlere som f.eks. banker længere tid til at orientere investorer efter offentliggørelsen, og på den anden side fik investorer længere tid til at trække deres investering tilbage, hvilket de har ret til ved offentliggørelse af et tillægsprospekt.

Victoria Velásquez sagde, at Enhedslisten støttede regeringens forhandlingsoplæg, idet partiet lagde vægt på, at genopretningsprospektet var midlertidigt.

Anne Valentina Berthelsen sagde, at Socialistisk Folkeparti støttede regeringens forhandlingsoplæg.

4. europaudvalgsmøde 30/10 2020

Morten Messerschmidt følte sig ikke bestyrket i, at regeringens tilgang var den rigtige. Det var efterhånden blevet en mirakelkur at oprette et nyt agentur, hver gang der opstod et problem. Dansk Folkeparti støttede således ikke regeringens forhandlingsoplæg.

Formanden konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti havde ytret sig imod det.

Se også dialogen under pkt. 7 og 8.

FO 7. Genopretningspakke på kapitalmarkedsområdet – forslag om ændring af regler for securitisering

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2020) 0283

Videokonference 4/11-20 - Økofin – bilag 1 (samlenotat side 48)

Finansministeren: Dette forslag har ligeledes til formål at understøtte udlån og finansiering af virksomheder. Securitiserings går ud på, at en bank sælger udlån til en særlig juridisk enhed, som udsteder obligationer med sikkerhed i udlånene. Obligationerne købes af investorer, som modtager pengestrømme fra udlånene. Bankens salg af udlån kan frigøre kapital, som kan bruges til nye udlån til f.eks. virksomheder.

EU vedtog i 2016 en ramme for simple, transparente og standardiserede securitiseringer – såkaldte STS'er – samt kapitalkrav til investorerne i disse værdipapirer. EU-reglerne skal generelt sikre, at redskabet anvendes på en hensigtsmæssig og gennemskuelig måde, som modvirker overdreven risikotagning og understøtter den finansielle stabilitet. Brugen af redskabet er begrænset i Danmark, og der er f.eks. aktuelt ikke udstedt STS-securitiseringer i Danmark. Traditionelle securitiseringer, der lever op til bestemte krav, kan i dag opnå en STS-mærkning.

Det aktuelle forslag laver målrettede ændringer, så en STS-mærkning nu også kan opnås af en bestemt type securitisering. Det er den type, hvor banken – modsat for den traditionelle types vedkommende – bevarer udlånene på sin balance, men hvor investorer mod betaling overtager risikoen ved udlånene, f.eks. via en garanti. Dette kaldes balanceførte syntetiske securitiseringer. Forslaget indebærer også, at sådanne securitiseringer, der lever op til STS-kriterier, medfører et lavere kapitalkrav til investorer. Kapitalkravene skal dog fortsat sikre, at investor kan modstå eventuelle tab på securitiseringens udlån. Forslaget nedjusterer også kapitalkravene ved securitisering af udlån, hvor låntager har misligholdt sine betalinger til banken. Dermed svarer kravene bedre til risikoen ved denne type, hvor der allerede er konstateret tab på udlånene.

FO Regeringen kan støtte forslaget, som kan fremme securitisering som finansieringsform på en fornuftig måde, som er til gavn for den økonomiske genopretning, og som ikke går på kompromis med den finansielle stabilitet.

Regeringen kan generelt støtte pakken, der kan fremme finansiering til virksomheder og husholdninger og understøtte økonomisk genopretning i EU-landene i lyset af covid-19, samtidig med, at man holder fast i et højt niveau for investorbeskyttelse og understøtter den finansielle stabilitet. Regeringen vil i det videre forhandlingsforløb med Europa-Parlamentet fortsat lægge vægt på disse prioriteter.

Victoria Velásquez ville høre, om ministeren var nervøs for, at securitisering kunne medføre en ophobning af en betydelig systemisk risiko, da det ville blive svært for investorer at vurdere

beskaffenheden af det enkelte værdipapir. I lyset af erfaringerne fra finanskrisen og de kompromiser, man havde indgået i den sammenhæng, var ministeren så bekymret for at hæve markedet for securitiseringer frem for at begrænse det?

Anne Valentina Berthelsen måtte her bekende sin skepsis, da der ikke lå en konsekvensvurdering af forslaget, selv om regeringen havde givet udtryk for, at det medførte vidtgående konsekvenser. Komplicerede det unødigt det finansielle system, uden at der var en åbenlys gevinst? Var der indlagt en covid-19-relateret tidsbegrænsning, eller ville regeringen arbejde for det?

Jens Rohde meddelte, at Radikale Venstre støttede regeringens forhandlingsoplæg.

Jan E. Jørgensen meddelte, at Venstre støttede regeringens forhandlingsoplæg.

Finansministeren sagde, at det hverken var formålet eller forventningen, at forslaget førte til en overdreven spekulation på de finansielle markeder. Securitisering kunne give kreditinstitutter mere luft ved at frigøre kapital, som kunne bruges til nye udlån til virksomheder, husholdninger, vækst og arbejdspladser. Forslaget og de gældende EU-regler på området skulle generelt sikre, at redskabet blev anvendt på en hensigtsmæssig og gennemskuelig måde, som understøttede den finansielle stabilitet og modvirkede overdreven risikotagning.

Til Morten Messerschmidt sagde ministeren, at der ikke blev lempet på STS-kravene; STS blev udbredt til en ny type securitisering, nemlig den syntetiske, balanceførte.

Victoria Velásquez var enig i, at securitisering ikke nødvendigvis var skadeligt i sig selv. Problemet var, at det gav den primære låner incitament til at udlåne mere risikabelt, hvilket var svært at gennemskue og kunne blive skadeligt for genopretningerne, der var indført efter finanskrisen. Enhedslisten kunne dermed ikke støttes regeringens forhandlingsoplæg.

Anne Valentina Berthelsen uddybede sin pointe med, at man med securitisering fik kompliceret det finansielle system ved at gøre det muligt at sælge risici fra til andre. Hun gentog derfor spørgsmålet, om ordningen kun gjaldt under covid-19-krisen?

Finansministeren svarede, at ordningen var permanent.

Anne Valentina Berthelsen fandt det for voldsomt at lave så omfattende en ændring uden en konsekvensanalyse, hvorfor Socialistisk Folkeparti ikke kunne støtte regeringens forhandlingsoplæg.

Morten Messerschmidt meddelte, at Dansk Folkeparti ikke støttede regeringens forhandlingsoplæg.

4. europaudvalgsmøde 30/10 2020

Formanden konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Dansk Folkeparti havde ytret sig imod det.

Se også dialogen under pkt. 6 og 8.

FO 8. Genopretningspakke på kapitalmarkedsområdet – forslag om ændring af direktiv om markeder for finansielle instrumenter (MiFID)

– Tidlig forelæggelse

KOM (2020) 0280

Videokonference 4/11-20 - Økofin – bilag 1 (samlenotat side 74)

Finansministeren: Direktivet om markeder for finansielle instrumenter (MiFID) er en central del af EU's regulering af handel med værdipapirer, såsom aktier og obligationer. Direktivet stiller blandt andet krav til værdipapirhandlere såsom banker, og krav om rådgivning og beskyttelse af investorer.

Det aktuelle forslag sigter på at mindske administrative byrder hos værdipapirhandlere, herunder ved at målrette de informationer, som værdipapirhandlere skal give til deres kunder. Det skal fremme finansiering af virksomheder i lyset af krisen. I dag er reglerne sådan, at en værdipapirhandler skal vurdere, om et værdipapir er egnet til en kunde, før kunden kan købe værdipapiret. Denne produktgodkendelse gælder generelt for alle typer af værdipapirer og kunder, og er med til at sikre, at kunder kun gives adgang til investeringsprodukter, som passer til deres behov og risikoprofil. Det aktuelle forslag vurderes generelt at bevare det høje niveau for beskyttelse af investorer, som er blevet indført efter den finansielle krise.

Forslaget indebærer dog en relativt begrænset lempelse af disse regler. Forslaget lægger således op til, at alle kunder, både detailkunder og professionelle kunder, der investerer i *simple* obligationer, fx erhvervsobligationer, undtages fra produktgodkendelse, når kunderne handler uden forudgående rådgivning. Begrundelsen er, at kunder, som ikke har anmodet om rådgivning, men kun har anmodet om bankens udførelse af handelsordren, og som kun handler *simple* obligationer, ikke har behov for investorbekyttelse. Andre typer handel vil fortsat være omfattet af produktgodkendelse. Lempelsen skal ses i lyset af ønsket om at fremme finansiering til virksomheder, som mange lande lægger stor vægt på. Forslaget har også nogle fornuftige og praktiske administrative lettelser, øget brug af elektronisk kommunikation m.v.

FO Regeringen kan derfor samlet set støtte forslaget. Vi har fra dansk side lagt vægt på at sikre et højt niveau af investorbekyttelse og arbejdet for at begrænse omfanget af undtagelser fra produktgodkendelse, særligt når det gælder detailkunder. Andre lande har arbejdet for større lempelser. Der er fundet en balance med en relativt begrænset lempelse. Forslaget vurderes at lette handel med værdipapirer samtidig med, at man sikrer en fortsat høj investorbekyttelse. Der er planlagt et generelt eftersyn af reglerne i 2021, hvor man kan vurdere, om EU's regler for værdipapirhandel, herunder de aktuelle ændringer, fungerer efter hensigten.

Regeringen kan generelt støtte pakken, der kan fremme finansiering til virksomheder og husholdninger og understøtte økonomisk genopretning i EU-landene i lyset af covid-19, samtidig med, at man holder fast i et højt niveau for investorbekyttelse og understøtter den finansielle stabilitet. Regeringen vil i det videre forhandlingsforløb med Europa-Parlamentet fortsat lægge vægt på disse prioriteter.

Morten Messerschmidt kunne her bedre forstå regeringens tilgang, men var bekymret for make whole-klausulerne, der gik ud på at undtage en række produkter på virksomhedsobligationsmarkedet. Hvordan kunne man vide sig sikker på, at de ikke blev brugt som en kattelerm til at undtage sig reglerne på alle områder? I hans øjne var definitionen for hvilke produkter, der kunne undtages, for uklar. Hvis han kunne få en klar beskrivelse af regeringens position med hensyn til dette, kunne Dansk Folkeparti godt støtte forhandlingsoplægget.

Jens Rohde meddelte, at Radikale Venstre støttede regeringens forhandlingsoplæg.

Jan E. Jørgensen meddelte, at Venstre støttede regeringens forhandlingsoplæg.

Finansministeren gjorde det klart, at regeringen kunne støtte forslaget ud fra en samlet afvejning. Der blev generelt fastholdt et højt niveau af investorbeskyttelse, herunder beskyttelse af detailinvestorer. Kompromiset indebar et forslag om, at kunder kunne handle simple obligationer og lignende uden procedure for produktgodkendelse, når kunderne handlede uden forudgående rådgivning. Det betød ikke, at alle mulige andre produkter pludselig var underlagt færre restriktioner. Med det sagt medgav han, at undtagelse fra produktgodkendelsesproceduren kunne ses som en svækkelse af investorbeskyttelsen, men det var kompromiset, man indgik, og regeringen havde arbejdet for at begrænse undtagelserne mest muligt. Desuden havde regeringen den tilgang, at man måtte understøtte økonomien, væksten og udviklingen, hvor det kunne lade sig gøre samtidig med at tage hensyn til forbrugerbeskyttelse og investorbeskyttelse.

Victoria Velásquez tilkendegav, at Enhedslisten var bekymret over den manglende gennemsigtighed, og at man kunne ødelægge nogle af genopretningerne efter finanskrisen. Det var de forkerte områder, man afregulerede, og det ville komme til at have negative konsekvenser at prøve at sikre kapital til virksomhederne på denne måde. Enhedslisten kunne dermed ikke støtte regeringens forhandlingsoplæg.

Anne Valentina Berthelsen meddelte, at Socialistisk Folkeparti støttede regeringens forhandlingsoplæg.

Morten Messerschmidt meddelte, at Dansk Folkeparti støttede regeringens forhandlingsoplæg.

Formanden konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, da kun Enhedslisten havde ytret sig imod det.

Se også dialogen under pkt. 6 og 7.

9. Det Europæiske Finanspolitiske Råds årsrapport 2020

– Præsentation

Videokonference 4/11-20 - Økofin – bilag 1 (samlenotat side 78)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt, men svarede på spørgsmål fra udvalget.

10. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

11. Siden sidst

a) Indberetningspligt for skatteoplysninger fra digitale platforme

KOM (2020) 0314

Finansministeren: Kommissionen har som tidligere varslet fremsat forslag til en revision af direktivet om administrativt skattesamarbejdet (DAC). Forslaget pålægger digitale platforme at indsamle oplysninger om de brugere, som via platformene sælger varer, leverer tjenesteydelser eller udlejer fast ejendom eller transportmidler. Oplysningerne indberettes og udveksles automatisk med myndighederne i det EU-land, hvor den skattepligtige bruger er hjemmehørende og – hvis der er tale om udlejning af fast ejendom – med skattemyndighederne i det EU-land, hvor ejendommen er beliggende.

Forslaget skal ses i forlængelse af EU's styrkede indsats for at bekæmpe skatteundgåelse og skal give bedre forudsætninger for korrekt beskatning af borgere, som sælger varer, udlejer bolig eller lignende via de digitale platforme. Forslaget er i overensstemmelse med regeringens ønske om en ambitiøs tilgang til bekæmpelse af skatteundgåelse. Planen er at forelægge sagen til forhandlingsoplæg forud for Økofin den 1. december, hvor der ventes enighed om forslaget.

Jens Rohde havde samme kommentar som under punkt om hvidvask, nemlig at forudsætningerne for at kunne få gjort op med skatteunddragelse var en fælles EU-skattebase på virksomhedsområdet.

Finansministeren tilkendegav, at regeringen støttede en bund under selskabsskatten, hvilket krævede fælles bund og regler for basen.

b) Berlin-erklæring om offentlig digitalisering

Finansministeren: Arbejdet er igangsat af det tyske formandskab og erklæringen ventes tiltrådt et på ministermøde den 8. december. Erklæringen skal sætte fokus på, hvordan den offentlige sektor kan føre an i en digital omstilling i EU, der bygger på tillid og respekt for borgere og samfundet som helhed.

Det danske samfund er allerede meget digitalt, og regeringen lægger vægt på, at danske borgere fortsat skal kunne navigere trygt og sikkert i en digital hverdag. Vores offentlige sektor er efter årtiers tværoffentligt samarbejde blandt de mest digitaliserede i EU, og danske borgere og virksomheder har stor tillid til vores sammenhængende digitale tjenester. Regeringen arbejder for, at Berlin-deklarationen understøtter danske værdier og prioriteter på digitaliseringsområdet, og forventer at tiltræde deklARATIONEN.

Mødet sluttede 12:49.